

Niskougljično društvo i staklenički plinovi

TKO (ILI ŠTO) JE KRIVAC ZA KLIMATSKE PROMJENE?

Mijo Zglavnik

dipl. ing.

Zadnjih stotinjak godina raste koncentracija ugljikovog dioksida u atmosferi i globalna temperatura zraka i mora. Porast temperature pripisuje se emisiji antropogenih stakleničkih plinova. Ostaje pitanje učinka antropogenih stakleničkih plinova u odnosu na prirodne procese izmjene ugljikovog dioksida i osunčanosti Zemlje.

Već 30 godina glavnim autoritetom u vezi s emisijama ugljikovog dioksida kao glavnog krivca za porast temperature zraka i mora (globalnog zatopljenja) smatra se Međuvladin panel o klimatskim promjenama (IPCC), tijelo Ujedinjenih naroda koje evaluira rezultate znanstvenih istraživanja i objedinjuje ih u izvještaju svakih 5 - 7 godina.

Početak borbe protiv klimatskih promjena seže u 1992. godinu kada je UN donio Okvirnu konvenciju o promjeni klime (UNFCCC). Sljedeći korak bio je Kjotski protokol od 11. prosinca 1997. godine koji obvezuje industrijski razvijene zemlje na smanjenje emisija u atmosferu šest plinova koji izazivaju efekt staklenika i porast temperature na Zemlji. Uz CO₂, to su metan, didušikov oksid, fluorougljikovodici, perfluorougljici i sumporov heksafluorid. Neke zemlje zaista su ih počele smanjivati, u čemu prednjači Europska unija koja je postavila cilj njihovog smanjenja za najmanje 40 % u odnosu na 1990. godinu. Budući da glavni proizvođači stakleničkih plinova (Kina i Sjedinjene Američke Države) nisu potpisali Kjotski protokol, koji je stupio na snagu 16. veljače 2005. godine, njihova je

globalna emisija nastavila rasti, baš kao i globalna temperatura. Najnoviji akt je Pariški sporazum o klimatskim promjenama koji je potpisan 12. prosinca 2015. godine s glavnim ciljem ograničavanja globalnog zatopljenja na temperaturu 'znatno ispod' 2 °C, a što bliže 1,5 °C, u odnosu na predindustrijsko razdoblje. Potpisali su ga i SAD i Kina, iako je SAD iz njega istupio 1. lipnja 2017. godine.

Premda zagovornici borbe protiv globalnog zatopljenja kao posljedice emisije antropogenih stakleničkih plinova ('katastrofičari') iza sebe imaju autoritet IPCC-a, argumenti da je čovjek uzročnik promjene klime i globalnog zatopljenja zbog te emisije sve su manje uvjerljivi i sve više slične politici. Zakoni fizike i prirodne pojave tome ne idu u prilog!

Dok je emisija stakleničkih plinova iz godine u godinu na globalnoj razini rasla, povećavala se i koncentracija CO₂ u atmosferi kao glavnog stakleničkog plina, a rasle su i temperature zraka i oceana pa je zaključak o uzročniku globalnog zatopljenja bio uvjerljiv (il. 1). Zadnjih nekoliko godina emisija antropogenih stakleničkih plinova stagnira,

**CIJELI ČLANAK
PROČITAJTE U TISKANOM
IZDANJU ČASOPISA**